

ОСМА ГЛАВА.

Святославъ като чудо яви ся прѣдъ стѣны-тѣ на блъгарскы-атъ прѣ-столны градъ. Юнаци-тѣ и въ старо врѣме знаахъ воинны хытрости не по-малко отъ сегашны-тѣ. Святославъ бѣше лекъ и чевръсть, «кола съ себе не возаше, ни котла, ни мясь не вараше» говори лѣтописецъ.

Комитопулъ Самуилъ, като разбы рускы-тѣ стражъ, върнъ ся на Прѣславъ да слави побѣдъ-тѣ си. Блъгарскы войскы, ако и да бѣхъ останъли на Дунавъ, малко ся гръжахъ за неприятели-тѣ, а Святославъ не ся мамше. Кога научи той, че стража-та му бѣ изгынъла, срѣдце-то му ся распали, и той заръча на стары-атъ воководъ Свеналда да не чяка онык